

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היום" בשו"ת ומ"מ

דף צב.

1. חטאת פסולה אין דמה טעון כיבוס, וכתב רש"י הטעם מ'אשר יזה' בראוי להזאה, וקשה למה לא הביא הטעם של הגמרא מ'דמה' דם כשירה?

התשובות

1. עי' לשם זבח טהרת הקודש מצפה איתן וחק נתן מה שתירצו, ובחי' רא"ל ח"ב ל' נקט שעיקר הטעם מאשר יזה רק ס"ד דאם נתקדש בכלי יזה ולכן בא קרא ד'דמה' ורש"י נקט את עיקר הלימוד, ובגרי"ז כתב כנ"ל דבעי דמה לדם שעלה למזבח שאפילו הכי אין טעון כיבוס.

הערות הארות, ומראי מקומות

מכבין גחלת של מתכת וכו', בטעם החילוק עי' רש"י כאן, ועי' שבת מב. ושם ב"ח רמב"ן והרשב"א, עי"ש עוד בריטב"א מה שתי' על קושיית תוד"ה אבל, ועי' חי' הגרא"מ הורוויץ.

עושה להם מערכה בפני עצמה וכו', והיכן?, ברש"י כתב על ריצפת העזרה, וברמב"ם איסו"מ ו' ה' כתב על המזבח, עי' מהר"י קורקוס ולחם משנה, ועי' קרן אורה ואבן האזל שם ובחזון יחזקאל תמורה ד' ד', ו קור ברוך ח"ב לו' ג', ואי שייך להוכיח מכאן שיש שריפה במשקין עי' קה"י תמורה טו'.

הרי זה טעון כיבוס, וטעם הדבר, עי' רשב"ם ויקרא ו' כ' כדי שלא יהיה נותר, ועי"ש רמב"ן וחזקוני דזה כדי שלא יהיה יוצא, ועי' ספה"מ לרס"ג עשה קנב' שמנאה למצוה.

ושנטמאה, עי' רמב"ם פסוהמ"ק א' לו' דדם קדשים אינו מקבל טומאה, ולמי זה כאן הכוונה שנטמא הבשר, ומה שיש להקשות בדבריו, עי' קרן אורה דם זבחים, וקה"י פסחים י'.

תוד"ה שלנה, נראה מדבריהם שדם שנטמא זורקו לכתחילה, עי' קרן אורה וחי' הגרי"ז מאיפה למדו כן, דאולי מרצה זהו רק בדיעבד, וע"ע טהרת הקודש.

ושקבלו פסולין, עי' רש"י ותוס' אי גורסים זורקו, ע"ע שיטמ"ק ובמרומי שדה, ועי' ע רמב"ם מעה"ק ח' ג' במהר"י קורקוס שם ובטהרת הקודש.

אפילו חטאת העוף נמי, באור קושיית הגמ' ותירוצה עי' טהרת הקודש חק נתן ושפ"א.

תוד"ה יכול, עי' פנים מאירות, מראה כהן וטהרת הקודש, ועולת שלמה.

ע"ב

רב יוסף אמר וכו', רבה אמר וכו', בבאור דבריהם, עי' טהרת הקודש.

רש"י ד"ה הכי קאמר, הביא מקור לנאכלות מ'יאכל אותה', ועי' פנים מאירות ולשם זבח למה לא הביא את הלימוד של הגמרא בבמקום קדוש יאכל.

בעי רב אבין חטאת העוף וכו', בבאור ספיקו, עי' דם זבחים ובאילת השחר, עי' ע טהרת הקודש.

בעי רב אבין נשפך על הרצפה, עי' קרן אורה מש"כ בספק הגמרא ובדברי רש"י, עי' ח' הגרי"ז כה., ובמה שהקשו תיפול"ל דהא איפסיל באויר כלי עי' רעק"א ועות שלמה, ובמה שמוקים במדביק כלי, עי' חיבת הקודש ואור שמח מעה"ק ח' ט'.

בעי מינה לוי מרבי ניתו מבגד לבגד מהו, עי' שיטמ"ק גירסא אחרת, ועי' אבן האזל מעה"ק ח' ט' החילוק שבין הגירסאות, ובפסק הרמב"ם שם עי' כסף משנה, ועי' מהרי"ק מרכבת המשנה, מנחת חינוך קלח' ט' ואבן האזל.

"החיזוק היומי"

הנה ביום זה אנו נכנסים לתשעת ימי האבילות על שריפת בית אלוקינו, והנה ידוע הוא שהמקדש נחרב בכמה מיני חורבנות, כמו שמוזכר ברמב"ם שנכנסו האויבים ושברו ונתצו ההיכל וכן אח"כ שחרשו את מקום ההיכל, ויל"ע למה נקטו שריפה יותר מהכל?, ונראה לבאר על פי סוגיין דאיתא שלמשקין שנטמאו עושה להם מערכה בפני עצמה ושורפן, והרבה הקשו על זה דהא משקין אסורין תמיד דינם בשפיכה וקבורה, והנראה דבמקדש אין ביעור אחר רק בשריפה דהמקדש עיקרו לעשות אשה ריח ניחוח לה, ולכפר על בני ישראל, וכשנעשה מתוך רחמים ורצון זהו הריח של הקרבנות הנקטרים, ופחות מכאן זהו השריפה של קרבנות הנטמאים, ובזמן החורבן היה הריח ניחוח לפני ה' עי' שריפת המקדש דבזה שפך את זעמו על עצים ואבנים ולא כילה את חמתו על בני ישראל

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה' להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.
קו "ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901